

godt gennem Lovforanstaltninger kan bekæmpe det Ukrudt, som den enkelte Mand ikke evner selv at bekæmpe, nemlig det Ukrudt, der flyver milevidt omkring og breder sig ud over Eggen. Man er jo heller ikke saa bange for en Lovgivning paa dette Omraade. Jeg nævnedes f. Eks. den lille Lov, vi har om Berberis, Skaalrusten. Denne Lov var man fra alle Sider enig om at gennemføre netop for at forhindre denne Svamp i at anrette sine Ødelæggelser paa Græsarterne. Vende vi os til Husdyrene, se vi jo, at der ikke er saa faa Lovforanstaltninger, som gaa ud paa at sikre den enkelte imod, at Sygdomsmitte overføres fra den ene Besætning til den anden. Snive, Mund- og Kløvesyge træder Staten jo op imod gennem Lovforanstaltninger og kræver endog angrebne Besætninger slaaede ned. Saa det er altsaa ikke nogen helt ny Tanke, man vilde komme ind paa.

Jeg tror nu, at de bedste Forbunds-fæller, vi kunde faa til Bekæmpelse af Ukrudtet, var Skolerne, derigennem, at man lærte Børnene at kende Ukrudtet og gav dem Interesse for at udrydde det. Jeg tror, det vilde være den bedste Forbunds-fælle, man kunde faa i denne vigtige Sag. Nu mente den højtærede Landbrugsminister, at det kunde ikke gaa an over for Lærerne at fordre, at de foruden de to Sprog, — som der er Tale om, men vist ingen Fare for at faa indført under Venstres Ledelse, saa vidt komme vi neppe — ogsaa skulde lære Botanik. Jeg tror nu, at den højtærede Landbrugsminister her er altfor nænsom overfor Lærerne. Vi kunne godt stille den Fordring til vore Lærere, at de skulde lære at kende de Ukrudtsplanter, som findes i vort Land. De behøve ikke at søge langt for at finde dem, de vokse lige udenfor Skolernes Døre, det have de nemt ved. Hvis man gik denne Vej, vilde man sikkert ikke opnaa saa ganske lidt.

Den ærede Ordfører (P. T. Nielsen) raadede mig til, at jeg vedrørende denne Sag skulde studere den nyere Literatur. Han mente, at min Viden var af gammel Dato, og at jeg ikke havde beskæftiget mig med den nyere Literatur. Jeg skal indrømme, at hele den store Literatur om dette Emne har jeg ikke pløjet igennem, men jeg har dog tænkt over Spørgsmaalet, kan jeg sige, i mange Aar og ogsaa læst Literatur fra den senere Tid vedrørende denne Sag. Der er navnlig et meget interessant Spørgsmaal, som i den sidste Tid er blevet behandlet i „Landøkonomisk Tids-

skrift“, idet man havde udsendt en Række Spørgsmaal til forskellige Egne af Landet. Navnlig ønskede man Svar paa Spørgsmaalet, om Ukrudtet er i Aftagen her i vort Land. Jeg skal meddele Resultatet af de fremkomne Besvarelser. Fra Nordjylland svarede man fra 10 Steder ubetinget Ja, fra 3 Steder et betinget Ja, et Sted var man usikker, og 5 Steder svarede man bestemt Nej. I Østjylland svarede man fra 11 Steder Ja, fra 5 Steder betinget Ja, et Svar var usikkert, fra 10 Steder var Svaret et bestemt Nej. Fra Sjælland og Samsø svarede man fra 20 Steder Ja, fra 13 et betinget Ja, 6 Svar var usikre, og fra 22 Steder svarede man bestemt Nej. Af samtlige Svar fra hele Landet lød 100 paa Ja, 46 paa betinget Ja, 22 var usikre og 60 lød paa absolut Nej. Altsaa fra 60 Egne af Landet svarede man absolut Nej paa det Spørgsmaal, om Ukrudtet var i Aftagen, og dette er ogsaa blevet bekræftet fra anden Side. Nu fremdrog den ærede Ordfører et Eksempel. Han sagde, at Følfoden var ikke saa slem, den var i Aftagen. Andre, som have undersøgt dette Spørgsmaal, sige det modsatte, nemlig, at den er i Tiltagen. De sige, at det navnlig skyldes Jordens Behandling med Svenskharven, fordi denne river Plantens Mellemskud i Stykker og slæber den et Stykke bort fra dens gamle Voksested, og nu er det saadant, at et afrevet Stykke Mellemskud er i Stand til at slaa Rod, og altsaa breder Planten sig paa nye Voksesteder, og det er ogsaa ret naturligt efter den udmærkede Maade, hvorpaa denne Planter Frugt spredes ved det Flyveapparat, den har, hvorved den føres ud over milevide Strækninger. Jeg tror derfor, at hvis man virkelig vil naa til en rationel Bekæmpelse af Ukrudtet i vort Land, maa der træffes ganske andre Forholdsregler end dem, vi kende i Øjeblikket. Naar der i dette Tidsskrift kan meddeles som Resultat af denne Række Forespørgsler, at det er et Mindretal af dem, som tør paastaa, at Ukrudtet er i Aftagende, medens et meget stort Tal af dem paa Sjælland og paa Samsø, endog Flertallet af Besvarelserne, sige det modsatte, nemlig at det er i Tiltagende, tror jeg nok, der er al Grund til, at dette Spørgsmaal bliver taget alvorligt frem. Det kan jo være meget godt, at det tages frem ude i Foreningerne, men jeg tror alligevel, at skal den almindelige Interesse vækkes for Sagen, skal den vækkes herindefra gennem Landbrugsministeriet. Landbrugsministeriet, der har al Landets Sagkundskab til Raadighed i denne Sag, synes jeg